

СКАНДИНАВСЬКІ ВІСТІ

ІНФОРМАЦІЙНИЙ ОРГАН
УКРАЇНСЬКОЇ ГРОМАДСЬКОЇ ДУМКИ

SKANDYNAVSKI VISTI

INFORMATIONSTIDSKRIFT FÖR
FÖRENINGEN UKRAINSKA SÄLLSKAPET

FÖRENINGEN UKRAINSKA SÄLLSKAPET

BOX 32

СТОКГОЛЬМ

101 20

STOCKHOLM

В глибокому смутку повідомляє Управа Української Громади в Скандинавії, що ранком 18 вересня 1984 р відійшов від нас в вічність бувший голова нашого об'єднання, відтак Почесний Голова УГ КИРИЛО К. ГАРБАР.

Покійний народився 11 квітня 1917 року в сім'ї свідомих селян-волиняків, які в тому часі жили в звязку з воєнними подіями на Харківщині. Згодом після воєнної завірюхи повернули родичі з п'ятилітнім тоді Кирилом на Волинь і поселились в 1922 році в рідному селі Кримне біля Ковля. Після закінчення вселюдної школи й вищих курсів в галузі лісознавства працював Кирило Каленикович в лісництві в ділянці вирощування й розсаджування-плянтажі молодого лісу. Вже від молодих літ брав Кирило активну участь в нашому культурному й політичному житті.

В 1939 році покликали Кирила до польської армії. Завдяки землякові українцеві капітанові П. Судникові пройшов молодий і свідомий вже тоді юнак підстаршинський вишкіл. З вибухом війни був висланий Кирило на фронт і там попав в німецький полон, з якого вдалось йому й повернути на рідну Волинь в 1941 році. Зразу після повороту приступив Кирило брати активну участь в нашому організованому житті. В той час наш край проживав лихоліття війни під новим окупантом. Зараз від самого початку, коли надали творитись організовані відділи УПА, вступив Кирило Каленикович в ряди нашої визвольної армії.

В рядах УПА пройшов славу бойову дорогу бл. пам'яті Кирило, від рядового воїна, відтак ройового, а вкінці чотового. Брав участь в багатьох сутичках і боях, і в одному з боїв в 1944 році з більшовиками був поранений в руку. І вдруге попав Кирило в німецький полон, тим разом запроторили його на примусову працю. Завдяки заходами УНРА в співпраці з шведським Червоним Хрестом прибув Кирило в липні 1945 року до Швеції. Тут влучився зразу до нашої суспільно-політичної праці, і був одним із організаторів об'єднання Української Громади в Скандинавії. Бувши спершу бібліотекарем, відтак секретарем, а згодом від 1952 року головою У Г. Як голова У Г поклав Кирило К. Гарбар неймовірно багато труду й економічного вкладу. Усі, хто хоч приблизно знали Кирила, подивлялися його, за його труд, щирість і гарячу любов до України. 26 довгих трудових років провів покійний як голова У Г. За цей його великий вклад дала йому Управа У Г звання Почесного Голови У Г. В смутку оставляє Кирило, крім своєї вірної дружини Естер, яка йому все допомагала, усіх нас його земляків і друзів. Прощай ДОРОГИЙ ДРУЖЕ КИРИЛО! МРІЙ ПРО ВОЛЮ УКРАЇНИ!

НЕХАЙ ШВЕДСЬКА ЗЕМЛЯ БУДЕ ТОБІ ЛЕГКОЮ! За Управу У Г в Скандинавії

Богдан Залуґа

З СВІТЛИМ ПРАЗНИКОМ РІСДВА ХРИСТОВОГО
ТА З НАДМІРЯЧИМ НОВИМ 1985- ИМ РОКОМ ШЛЕМО
НАШІ НАЙКРАШІ ПОБАЖАННЯ УКРАЇНСЬКОМУ НАРОДОВІ
НА БАТЬКІВШИНІ, В ТЮРМАХ, КОНЦІА БОРАХ І НА ЗАСЛАННЯХ
МОСКОВСЬКОЇ ІМПЕРІЇ. ШЛЕМО НАШІ ШИРІ ПОБАЖАННЯ ІЄРАРХАМ
УКРАЇНСЬКИХ ЦЕРКОВ І ВСЬОМУ ДУХОВЕНСТВУ. ВІТАЄМО НАШИХ
ДРУЗІВ, ЧЛЕНІВ УПА ТА ОУН. ВІТАЄМО СУСПІЛЬНО- ГРОМАДСЬКІ
УСТАНОВИ ТА ОРГАНІЗАЦІЇ, ПОЛІТИЧНІ ПАРТІЇ, НАУКОВІ УСТАНОВИ,
ВІЛЬНУ УКРАЇНСЬКУ ПРЕСУ, ТА ВСІХ УКРАЇНЦІВ В ДІЯСПОРІ,
ЯК РІВНОЖ ЧЛЕНІВ УКРАЇНСЬКОЇ ГРОМАДИ В СКАНДІНАВСЬКИХ КРАЇНАХ.

Редакція не приймає матеріалів не підписаних автором,
і застерігає за собою право скорочувати статті і правити
мову. Статті підписані автором, висловлюють його власні
погляди, а не погляди редакції. Передруки дозволяються
за поданням джерела.

Від редакції.

Дорогий читачу. Ось і в твоїх руках 58-ме число С В. Це вільне число. Ось вже три десятки років минуло від випуску першого числа. Не будемо тут описувати про труднощі, які очевидно має кожна емігрантська газета. Але так і хочеться крикнути з гордістю: Дорогі Земляки! Знайте, що тут в Скандінавії б'ється наше шире українське серце. Будемо все стреміти, щоб спільно й дружньо в співпраці з нашими політичними середовищами, церквами, науковими інституціями, та об'єднаннями які стоять на становищі визволення нашої поневоленої батьківщини, робити все, щоб УКРАЇНА БУЛА УКРАЇНСЬКОЮ ДЛЯ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДУ!!!

На сторінках цього числа подаємо матеріали надіслані нам з СКВУ, Європейського Парляменту, та відбитки із шведської преси про антисовєтські демонстрації в звязку з т зв днів "української культури" проведені осінню тут в Швеції, під опікою совєтської амбасад, та "приятелів"- Совето- Шведського товариства. Тут мабуть зайве додати, що всі учасники ^{ансамблю} не мали змоги ввійти в контакт з ніким іншим, крім політруківської охорони, та вибраних членів вище згаданої організації. Так ось зараз можна сказати, що ідея Потьомкіна вийшла на експорт.

Ще раз пригадуємо всім що висилають нам матеріали до передруку, щоб всі матеріали були виразні, писані на А4, не складувані, з належним відступом-маргіналом, щоб наш фотопередрук міг бути чіткий. Вштак просимо вибачити, що при нумерації сторінок вкрався тут т зв "друкарський чортик", так що стор. 12 вийшла подвійно.

Нашим читачам в Скандінавії додаємо до цього числа передрук брошури Цегельського про Україну на шведській мові. Це інформативна брошура була видана в час I-шої Світової війни яку можна використати. Тим що хотілиб мати дуже добре підготовлений актуальний показчик про Україну, на українській або на англійській мові допоручаємо видання др І. Овечка "ДОВІДНИК" -практична маленька книжечка яку повинен мати кожний хто хоче сам знати і інформувати других, про Україну.

Видання це як і другі видання прошу замовляти:

до б.б.л. - к. 23781

1985

В 75-ту річницю від дня народження і 25-ліття від дня смерті сл. п. СТЕПАНА БАНДЕРИ

Звернення СКВУ

Світовий Конгрес Вільних Українців закликає громадськість у цілому світі та наших чужинецьких приятелів гідно шанувати одного з найважливіших борців двадцятого сторіччя проти комуністсько-російської імперії за відбудову Української Самостійної Соборної Держави — сл. п. СТЕПАНА БАНДЕРУ у 75-ту річницю від дня його народження і 25-ту річницю від дня його геройської смерті.

Степан Бандера народився 1 січня 1909 року в родині священника Української Греко-Католицької Церкви. В січні 1933 року полковник Євген Коновалець, голова Проводу Організації Українських Націоналістів, призначив Степана Бандеру крайовим провідником ОУН на Західньо-Українських Землях. Завдяки Степанові Бандері ОУН на ЗУЗ виросла у могутню революційно-визвольну організацію в тридцятих роках, переростаючи усі тодішні українські партії і угруповання.

Після упадку польської держави Степан Бандера скоро висунувся на чолі місце у керівництві революційно-визвольною боротьбою. Від лютого 1940 року він очолював Революційний Провід ОУН, а від квітня 1941 року він став головою Проводу ОУН. Незадовго з ініціативи ОУН була відновлена Українська Держава Актом 30 червня 1941 року. Коли ж німецькі імперіялісти застосували масовий терор ідучи війною через українські землі й вимагали від ОУН і Українського Державного Правління відкликання державного акту і розв'язання державного правління, Степан Бандера і голова УДП Ярослав Стецько категорично відмовилися. Німці заарештували їх до концентраційного табору, Уряд ув'язнив, замордували його трьох членів, але Організація Українських Націоналістів розгорнула всенародну визвольну боротьбу проти німецьких окупантів, зорганізувавши Українську Повстанську Армію і всеукраїнський провідний центр — Українську Головну Визвольну Раду. Ці формации тоді очолював ген. Тарас Чупринка (Роман Шухевич) голова Проводу ОУН на Українських Землях. Ця боротьба продовжувалася від 1944 року проти нових комуністсько-російських окупантів та комуністсько-польського режиму.

Для мільйонів людей слово „БАНДЕРА” стало символом знам'ям нескорених борців за УССД, а для ворогів — пострахом. Його провідницька особистість після виходу з німецького концтабору росла з кожним роком. Тому уряд комуністсько-російської імперії, очолений Нікітою Хрущовим, дав наказ шефові КГБ Александрові Шелепіню вбити Провідника ОУН Степана Бандеру, за що виконуючий наказ агент був нагороджений головою президії Верховного Совету СРСР орденом „Червоного прапора”. Скривовбивство сталося 15 жовтня 1959 року в німецькому місті Мюнхені.

Помимо успіху москалів знищити фізично сл. п. Степана Бандеру, організація і боротьба за Українську Самостійну Соборну Державу, що він її очолював, не припинилася, не перервалася. Навпаки, вона досі триває і знову посилюється.

Тому Президія Секретаріату СКВУ звертається до всього громадянства з закликом віддати гідну шану великому Українцеві-націоналістові та йти його слідами аж до досягнення нашої спільної національної мети.

Хай вічно живе пам'ять та ідеї і чини Степана Бандеря!

Президія
Світового Конгресу Вільних Українців

ЗВЕРНЕННЯ СЕКРЕТАРІЯТУ СКВУ У 20-ТІ РОКОВИНИ СМЕРТИ ПОЛК. А. МЕЛЬНИКА

1 листопада 1984 р. припадають 20-ті роковини відходу в вічність полк. Андрія Мельника, борця за волю України.

Життєвий шлях пройшов він від добровольця і старшини в рядах Українських Січових Стрільців у 1914 р., співорганізатора Корпусу Київських Січових Стрільців 1917 р., до полководця і шефа Штабу Дієвої Армії Української Народної Республіки в 1919 році. Разом із полк. Євгеном Коновальцем був співосновником Української Військової Організації і першим Крайовим Комендантом УВО в 1922 р. В'язень польської тюрми в 1924-1927 роках у процесі «Васарабівців». Від 1938 р. до 1964 р. був Головою Проводу Українських Націоналістів.

Кожний народ має визначних провідників, що їм особливо завдячує свою велич і силу, вони жертвою свого життя клали основи під будову своєї державности. Тими, які творили світлу добу нашого державного будівництва і надали напрям та зміст величній доби Українського Національного Відродження були: Головний Отаман Симон Петлюра, полк. Євген Коновалець, полк. Андрій Мельник. Вони організували і вели Українську Армію до боротьби за життєві права українського народу; їхні імена, це прапори духа і дороговкази історичного ставання і буття українського народу в збройній боротьбі за здобуття волі і незалежності.

Полк. Андрій Мельник є співтворцем цієї великої доби Української Державности і доля полк. Андрія Мельника суцільно пов'язана з долею українського народу в часі найбільш важливої доби його новітньої історії. Постає полк. Андрія Мельника являється особою, яка сполучила в собі організаційний хист та твердість воювача з державотворчою далекозорістю політика. Згадуємо його особисту хоробрість, як сотника Українських Січових Стрільців у боях 1915-1916 років, хоробрість полковника Січових Стрільців із 1918 року в боях за Київ і відомі бої за здобуття київського арсеналу. Відомий його оперативний військовий хист на становищі шефа Штабу Дієвої Армії УНР. Це вже записано в істо-

рії української визвольної боротьби. Після закінчення української збройної війни, деякі вважали її дефінітивно закінченою, однак полк. Андрій Мельник стає співтворцем революційної сили — Української Військової Організації, що постановила не складати зброї, а змінити тактику і приміняти її до нових вимог ворожої окупації. Він разом з полк. Євгеном Коновальцем стає в провіді УВО і займає становище першого Крайового Коменданта, в боротьбі переходить усі її труднощі включно з арештом і польськими поліційними тортурами в 1924 р.

Від 1938 р. полк. Андрій Мельник починає діяльність, вже на чужині, на становищі Голови Проводу Українських Націоналістів. У тому часі рідшалася доля цілих народів Європи й світу. Полковникові А. Мельникові, як Голові ПУН, крім внутрішньо-організаційних справ довелось унапрямувати організацію державного будівництва в Карпатській Україні в 1938-1939 роках. У часі німецької окупації України з його доручення, як Голови ПУН, переведено організацію державотворчого життя в Україні, що завершилася створенням Все-Української Національної Ради в 1944 р. У січні 1944 р. гестапо арештувало полк. А. Мельника разом із дружиною у Відні, як також й інших членів ПУН, та перебував він у концентраційному таборі в Саксенгаузен до 18 жовтня 1944 р.

У травні 1945 р. полк. Андрій Мельник висилає на руки президента Об'єднаних Націй в Сан-Франціско телеграму — протест проти речників червоної Москви. У квітні 1947 р. в Мюнхені, полк. А. Мельник ставив вимогу скликати Світовий Конгрес Українців, що виконано 20 років пізніше в 1967 р.

Полк. Андрій Мельник увійшов в історію українського народу як організатор і провідник збройно-революційної і політичної боротьби за незалежність української держави й народу, який цілим своїм життям дав доказ, як треба служити Батьківщині.

Пам'ять про працю і заслуги полковника Андрія Мельника житиме вічно в українському народі!

Полковник Андрій Мельник

Заповіт Голови ПУН

Перед українським народом і націями: це важка і затяжна боротьба. Але перемога буде за нами. До всенародного зриву в соціальному, національному, разом з ним і в Україні, неминуче мусить прийти, сила революції завжди розгориць себе, і немає найменших підстав сумніватися в тому, що приде час, що затрищить комуністсько-більшевська імперія і розсиплеться в порох, а на її руїнах поруч інших вільних народів встане незалежна з нестерплого рабства Україна. Будучи власне життям і власний, ні від кого незалежний держави.

Всіх же тих, що готові доводити бік проти окупанта — над заклин.

Діте з найбільшою обережністю дійте невинно. Лише через найбільшу щиринну дружбу вкличайте нових неопитів у добу націоналістичного підняття.

В користуйте кожну нагоду, але не ставиште щоб діяти на користь трудящого українського народу поборюючи паразитну комуністсько-комуністичну державу.

Висміюйте, де знайдете можливість, що людина ніколи ще не знала таких важких форм візиску як у СССР!

Розтлумачуйте, кому можна, що нинішній так званій розвиток соціалістичних націй, є найвідступнішою денационалізацією, якої ще світ не знав, — є обманяння живої душі наші!

Вузьте віру в прийдешнє, в Українську Самостинну Державу, а які не буде місця ні для візиску людини людиною, ні для національного гноблення, ні для затиску вільної думки, в якій український народ буде свободним господарем по своїй волі.

Вірте в краще майбутнє, яке починає приїде і нехай Господь Бог крипить наші сили, вашу полку і певність у перемогу!

Слава Україні!
Андрій Мельник

Вражіння з 1-го Світового Наукового Зїзду українських лікарів.

Зїзд відбувся в Мюнхені 11-15 вересня 1984 р.

Організаторами були: Світова Федерація Українських Лікарських Товариств /СФУЛТ/ та Українське Лікарське Товариство Північної Америки /УЛТПА/. Підготували цей Зїзд голови обидвох лікарських товариств, д-р Ахіл Хрептовський, д-р Мирослав Коленський а в Мюнхені д-р Володимир Мялковський.

На Зїзд прибуло понад 60 лікарів з чотирох континентів. Найбільша кількість лікарів прибула з США, другими до числа були колеги з Німеччини, решта з сімох інших країн. Було кілька недавно прибулих лікарів з Польщі та України. Зі Скандинавії було нас троє, д-р Ранггільд і Микола Радейко з Норвегії, а я "репрезентував" Швецію.

З причини смерти бл.п. Патріярха Сліпого, програма двох перших днів була дещо змінена. Відкриття Зїзду відбулось в авлі Українського Вільного Університету вже 11 вересня 1984 р. ввечері, на якому я на жаль не міг бути, бо приїхав до Мюнхену зойно ввечером дня 12 вересня.

Наукові сесії з доповідями відбулись 13-14 та 15 вересня. Разом було 17 доповідей з різних ділянок медицини. Доповіді були переважно на високому рівені. Тільки три доповіді були виголошені в англійській, решта 14 в українській мові. Д-р Павло Джуль з США в своїх наукових доповідях виказав перфектне знання української медичної термінології. Новоприбулі колеги з Польщі та України, представили об'єктивно теперішній рівень медицини в тих країнах як рівнож фаховий рівень та суспільне становище медичного персоналу а спеціально лікарів.

Дня 14 вересня по полудні відбулись ділові наради в яких дискутовано напрямні дальшої праці, підчеркуючи konieczність створення т-ва Об'єднання українських лікарів у Європі. Подано пропозицію, щоб наступний Науковий Зїзд відбути в 1988 р. в Римі.

Підчас Зїзду якого наукова частина відбулась в готелі "Голідей Інн" - була там улаштована мистецька виставка, в якій взяли участь наші мистці: Г.Крук, В.Сазонов, В.Стрельников і Е.Світовий.

Ввечером 13 вересня, концертна п'яністка з Нью-Йорку Юліяна Осінчук, виступала в Галерії Ленбаха з творами Бетговена, Шопена, Косенка і Ліста. Численна публіка нагороджувала п'яністку рясними оплесками за високоякісне виконання творів.

В п'ятницю 15 вересня в готелі "Голідей Інн" відбулась товариська зустріч учасників Зїзду та українського громадянства з Мюнхену. Того вечора стрінулись - по довгих роках - приятелі яких доля розкинула по чотирох континентах. Стрінулись знову старі друзі та знайомі - осталися незабутні вражіння та спомини з цієї стрічі!

Сумуючи вражіння зі Зїзду думаю, що він був успішним і вдалим почином. Справді були деякі організаційні недотягнення. Кожний новий почин не є легким - а цей Зїзд стане наукою на наступні зїзди. Приємно було стрінути молоду генерацію українських лікарів. Я впевнився в тому, що та молода генерація напевно буде держати високий фахово-науковий рівень медицини, як рівнож буде активною в нашому суспільному житті у вільному світі.

Д-р Богдан Скобович-Околот

- Так, на правду пане дохторе, я пощу бодай раз в день!

Пане дохторе, моя жінка дуріє. Вона не може зрозуміти, що вона є цесаревою Франції. Вона вірить, що її зовуть пані Ларсон.

Як себе почуваете пані Карльсон? Так ось пане дохторе, якщо не візьмете мені цього за зле, то я почувась дійсно добре.

На прохання СКВУ поміщуємо
на стор. 7-8 надіслані статті.
Ред. СВ.

Світовий Конгрес Вільних Українців

WORLD CONGRESS OF FREE UKRAINIANS
CONGRESSE MONDIAL DES UKRAINIENS LIBRES
CONGRESO MUNDIAL DE UKRAINOS LIBRES
WELTKONGRESS DER FREIEN UKRAINER
CONGRESSO MUNDIAL DOS UKRAINANDOS LIVRES

З В Е Р Н Е Н Н Я
У 40-РІЧЧЯ СМЕРТИ СЛ.П. ОЛЕГА КАНДИБИ ОЛЬЖИЧА

В 1984 році минає 40 років від смерті Сл.П.д-ра Олега Ольжича Кандиби, замученого в гітлівському концентраційному таборі Саксенгаузен біля Берліна.

Олег Ольжич Кандиба народжений 8 липня 1907 р. в Житоїрі. На еміграції закінчив археологічні студії в Карловому університеті в Празі. Д-р Олег Кандиба - науковець, працював дослідником ^{раїени} з Гарвардського університету.

Був основоположником Українського Наукового Інституту в Америці.

Олег Ольжич поет героїчного жанру і в своїй творчості відображував боротьбу Українського Націоналістичного Руху. В часі державного будівництва в Карпатській Україні в 1938-1939 роках, очолював Культурно-освітню Референтуру Проводу Українських Націоналістів і з цього становища розгорнув всесторонню культурну й мистецьку діяльність у Карпатській Україні.

Перебуваючи в Хусті, д-р Олег Ольжич очолював членів ОУН, які прибули з усіх земель соборної України й діаспори, щоб взяти участь у державному будівництві Карпатської Держави і в її обороні в рядах борців Карпатської Січі. Був переслідуваний мадярським окупантом і зазнав тортур у його в'язниці. Вийшовши з тюрми, Олег Ольжич, як перший заступник Голови ПУН полк Андрія Мельника, заняв становище Голови Оперативного Керівництва ОУН на рідних землях і підготував сотні тисяч українських націоналістів до походу на Київ, і до нього продистався з друзями - членами ОУН в кінці вересня 1941 р. 10 жовтня 1941 р. в Києві брав активну участь в організуванні Української ^{Національної} Ради і в створенні багатогранного українського державного творчого життя на Центральних і Східних Землях України. Відповідно до многогранних завдань державного будівництва Українська Національна Рада розбудувала український державний апарат.

Німецькі окупанти в Україні прослідкували організаційно-національну працю і поведи жорстоку акцію переслідувань Ольжича і багато його співпрацівників - друзів Івана Рогача, Олену Телігу з чоловіком Михайлом, Василя Кузника, Івана Ірлявського, подружжя Чемеринських і багато інших, що їх розстріляли в Бабиному Ярі. Також доля не обминула і Ольжича, у травні 1944 року гестапо заарештувало його, по довгих муках і тортурах, уночі з 9 на 10 червня 1944 року загинув Ольжич - провідник, поет і революціонер. За словами полк. Андрія Мельника, Голови ПУН: "Брав на пості Герої, якому не багато рівних, упав провідник молодого націоналістичного активу якому не знайшов я досі нікого рівного. Брав Друг сердешний - незрівняний зразок-Борця за волю України для грядучих поколінь".

Постать Олега Ольжича росла і вивершилася на тлі доби, яка вписалася в аннали національно-визвольної боротьби між двома світовими війнами, а, зокрема, в період німецької окупації України. Із смертю д-ра Олега Ольжича Кандиби, ОУН, що для неї він всеціло жив і працював та творив, утратила визначного провідного члена, а цілість українського культурного і політичного життя - видатну провідну постать.

В УКРАЇНСЬКОМУ НАРОДІ ЖИТИМЕ ВІЧНА ПАМ'ЯТЬ ПРО ГЕРОЯ - РЕВО-
ЛЮЦІОНЕРА ОЛЬГА КАНДИБУ-ОЛЬЖИЧА !

ЗВЕРНЕННЯ

Світового Конгресу Вільних Українців з приводу 40-ліття створення УГВР.

Великий Збір Української Головної Визвольної Ради (УГВР) "проголосив себе Тимчасовим Українським Парламентом" і як найвища українська законодатна влада в час революційно-визвольної боротьби за Українську Самостійну Соборну Державу, схвалив Тимчасовий Устрій УГВР, Платформу УГВР та Універсали УГВР.

У липні цього року проминуло сорок років від часу, коли в горах Карпатах, на звільненій від ворога українській землі та під охороною куреня УПА - "... за ініціативою Української Повстанської Армії (УПА), що створилася у процесі збройної боротьби українського народу проти грабунків і насильства окупантів над мирним українським населенням, зорганізувався із представників усіх українських земель та українських політичних середовищ - всеукраїнський провідний центр під назвою : Українська Головна Визвольна Рада - УГВР ". (із "Платформа УГВР").

В Універсалі УГВР говоряться:" тому, щоб об'єднати всі національно - визвольні сили українського народу, щоб з одного центру керувати його визвольною боротьбою, щоб перед зовнішнім світом репрезентувати його політичну волю та щоб протиставитися спробам ворогів української держави розбивати єдиний самостійницький український фронт, - створилася Українська Головна Визвольна Рада. Вона переймає відтепер керівництво визвольною боротьбою українського народу". - "Українська Головна Визвольна Рада є найвищим і єдиним керівним органом Українського Народу на час його революційної боротьби, аж до створення уряду Української Самостійної Соборної Держави".

До часу загибелі голови українського уряду, званого як Генеральний Секретаріат, Романа Лозовського-Романа Шухевича, на протязі майже 6 - ти років, УГВР здійснювала в підпіллі свої завдання, проголошені в Платформі та в Універсалі УГВР.

Сьогодні, 40 років після створення УГВР вже не тільки українцям ясно, що перемога ідей УГВР не тільки означала б новий, кращий і справедливий суспільно - політичний лад на Сході Європи та в Підсоветській Азії, але теж справедливий і тривалий мир у світі.... Допомога Заходу московським більшовикам зберегла їх і вони стали сьогодні загрозою для це вільного світу й цілого людства.

У 40 - річчя УГВР згадаймо її членів, що загинули в нерівному змагу за українську владу на українській землі і згадуючи їх, пом'янім всіх тих воїнів УПА і членів збройного підпілля, що як збройне рам'я , виконували накази свого політичного проводу - УГВР. У довгому ланцюгу боротьби українського народу за своє право вільно жити на своїй землі, боротьба ОУН - УПА - УГВР сталася його найновішим званом. Боротьба українського народу ще незакінчена й кде свого звершення - перемоги, щоб ланцюг боротьби за волю зімкнувся і український народ став володарем своєї землі і своєї долі.

Ми віримо, що це станеться, бо ніщо і ніхто не спинить народу, що веде боротьбу за свою остаточну перемогу: перемагає лиш той, хто бореться - український народ бореться і він переможе !

Президія

Світового Конгресу Вільних Українців

Світовий Конгрес Вільних Українців

WORLD CONGRESS OF FREE UKRAINIANS
CONGRES MONDIAL DES UKRAINIENS LIBRES
CONGRESO MUNDIAL DE UCRANIOS LIBRES
WELTKONGRESS DER FREIEN UKRAINER
CONGRESSO MUNDIAL DOS UCRANIANOS LIVRES

Secretariat: 2118 A Bloor Street West, Toronto, Ontario, Canada, M6S 1M8 Tel: (416) 762-1108

В Торонто відбулася 18-та Пленарна Сесія Секретаріату СКВУ

СКВУ (Торонто)

Дня 10-го листопада ц.р. в приміщенях Інституту св. Володимира в Торонто відбулося 18-та Пленарна Сесія Секретаріату СКВУ. В сесії взяли участь 18 членів Президії, 7 голів Рад і Комісій, 30 членів Секретаріату та 22 зареєстрованих гостей. До Президії Сесії покликано Митрополита Максима, Архiepіскопа Василя, Владика Ізидора, Президента СКВУ Петра Саварина, Заступника Ігната Білинського, Секретарями - Наталка Головата та Петро Бубела.

Пленарну Сесію відкрив молитвою, спеціально написану для відзначення 1000 ліття Хрищення України, Митрополит Максим. Підсумки діяльності і праці Бюро СКВУ і усіх Рад та Комісій подав Генеральний Секретар Мирон Барабаш. За фінансову комісію звітували Леонід Філь і Франко Мартинюк. Президент П. Саварин звітував окремо про свою діяльність. За Контрольну Комісію звітував Іван Винник. Усі звіти були короткі, але ділові. Повні звіти членів Президії, та голів Рад і Комісій були видруковані і передані усім членам Секретаріату. Звіти виказали похвалу діяльності Президії, та усіх Рад і Комісій фінанси СКВУ за звітний час багато поправилися, та майже досягнуто бюджетову суму, та все ж таки невистарчальні для професійного провадження канцелярії та розгорнення ширшої праці. Після звітів присутні ставили ряд запитів звітодавцям на які дістали задовільні відповіді. Дальші точки програми, бюро СКВУ в Європі як теж тисячоліття Хрищення України викликали цікаву дискусію, побажання, поради та конкретні проєкти. Устійнено, що проєкти цілої діаспори координує Президія СКВУ. Після обіду сесію розпочато поданням плану праці на наступний діловий рік.

За відсутного голову Наукової Ради Др. Л. Винара їхній план праці відчитав Др. Б. Стебельський. Плани праці подали: Раду для справ Культури - Б. Стебельський, СКВОР - Р. Дражньовський, КУМО - Л. Романків, Суспільну Службу - С. Харко, Кооперативну Раду - Д. Григорчук, Комісію Преси та Інформації - Я. Соколик, Прав Людини - М. Мороз та новоствореної Комісії Декади Української Родини - О. Бризгун-Соколик, За Комісію Міжнародного Трибуналу звітував І. Білинський. Обширний план праці Президії та Секретаріату подав Президент П. Саварин. Намічені плани заторкують усі вияви нашого суспільного, громадського та політичного життя. Деякі плани потребують кращого ~~оточення~~ та опрацювання деталей. Підчас дискусії

члени секретаріату найбільше уваги присвятили 1000-літтю Хрищення України, справам молоді шкільництва та української родини. План праці був одобрений та прийнятий членами секретаріату. Др. Ф. Мартинюк представив проєкт бюджету на 1985 рік. Бюджет в сумі 175,000.00 доларів доволі скромний, реалістичний та можливий до переведення та необхідний для дальшої праці.

Проєкт бюджету прийнято без змін.

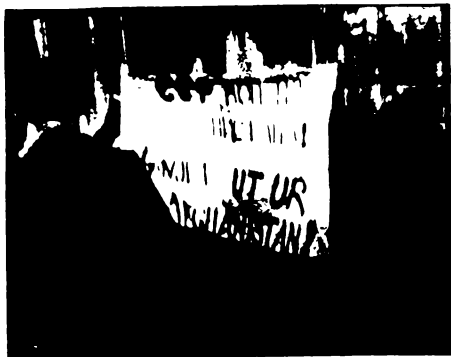
Помимо доброї волі та старань заінтересованих сторін проблему Звернення і Резолюції ІУ-го Конгресу неполагоджено та відложено до наступного засідання Президії.

Цікава і конструктивна дискусія велася в точці під різне. Там порушено проблему великого голоду України 30-их років, голоду в Етіопії та наша поміч, і багато других важливих та актуальних проблем. Пані Слава Рубель поінформувала присутних, що в Нью Йорку біля будинка Об'єднаних Націй переводить голодівку Павло Стокотельний, як знак протесту в обороні Миколи Горбала та других нескорених його друзів, які терплять в советських тюрмах, психіатричних лікарнях та засланнях. Учасники Сесії післали п. Стокотельному телеграму та відповідного листа, а наші пані перевели спонтанно збірку в сумі 759.02 доларів на покриття коштів лікування п. Стокотельного. Коротким, але глибоким змістом словом Президента П. Саварин. ~~закрив~~ 18 Сесії Секретаріату СКВУ.

Того вечора там же відбулося святочна вечеря. Гостями головного стола були панство Михайло і Ярослава Шафранюки - відомі меценати української культури. Господарем вечора був Л. Філь. Дуже добре опрацьовану доповідь на тему, "Деколонізація ССРСР" виголосив проф. Михайло Пап з Клівлянду. П. Саварин офіційно подякував панству Шафранюкам за княжий дар - будинок КУМФ-у для СКВУ. Як відомо в будинку цім зараз приміщується мистецька галерія КУМФ та бюро СКВУ. Усіх членів секретаріату та гостей, що приїхали до Торонта на Сесію привітав Голова Комітету Українців Канади Я. Соколик. Цю Дружню та приймну вечерку закінчив Преосвященний Владика Архiepіскоп Василій молитвою.

Після вечері члени секретаріату та гості мали нагоду побачити нововипродукований фільм про великий голод 30 років "Жнива Розпачі". Проф. В. Янішевський голова Комітету, який займався продукцією цього фільму подав присутним декілька пояснень і плани комітету на майбутнє.

Незважаючи на деякі тіні і недоліки, взагаліному 18- Сесія Секретаріату СКВУ пройшла ділово та успішно. Провірено дотеперішню діяльність, порушено ряд важливих проблем та опрацьовано план дальшої праці. Народи і планування закінчено, - переднами конкретна та відповідальна праця.

● Just när ministerrådet Eugeni Rymko reste sig upp för att hålla invigningsanförandet spärrades hans väg av demonstranter som hastigt vecklade ut en banderoll med texten Sovjet ut ur Afghanistan.

● Efter några sekunder ingrepp delar av publiken och slet ner banderollen. Bland den övriga publiken spred sig oron.

● Sedan väl demonstranterna burits ut ropande slagord mot Sovjet kunde Eugeni Rymko hålla sitt inledningsanförande.

AV LEIF MÖLLER

MALMÖ: Inför välfylld rådhusall och gnistrande kristallkronor invigde igår kväll ministerrådet Eugeni Rymko Ukraina-dagarna i Malmö. Det var inte helt problemfritt.

Eugeni Rymko hann inte mer än äntra talarstolen förrän tumult utbröt - kanske icke helt ovanligt. Några åhörare reste sig upp och vecklade ut en banderoll som förkunnade att Sovjet borde lämna Afghanistan - för säkerhets skull även i rysk översättning.

Samtidigt började spridda talkörer ute bland publiken skandera samma sak.

Banderollbärarna blev snabbt utburna och de övriga demonstranterna lämnade efter en stund självmant rådhusets Knutssal där begivenhet hölls.

Det "extra tal" som delades ut bland vantande journalister innan festligheten börja-

Tumult vid invigningen av Ukraina-dagarna

Demonstranter fick bäras ut

de blev dock inte av. Extra talet som bl a hävdade att hr Rymko forsökte utestänga det fria ordet delades ut av motståndare till stormaktens Sovjets närvaro i Afghanistan.

Paniken sjuk

Förutom att evenemanget hade demonstranterna mot sig så hade det också sjuk-

dom och feber som motståndare. Egentligen skulle ambassador Boris Pankin ha invigt Ukraina-dagarna men han insjuknade i Stockholm och Eugeni Rymko fick ta över. Rymko är andreman på ambassaden.

Ukraina-dagarna pågår 5-21 oktober och med dessa dagar fullföljer Malmö en gammal tradition att med jämna mellanrum visa upp

främmande länders kulturer i ett samlat grepp.

För några år sedan fick Finland en kulturvecka och 1975 hade vi besök av folk från Uzbekistan.

Klockspel

Invigningen igår började med att man spelade några ukrainska och svenska melodier på klockspelet intill rådhuset. Någon ur demon-

strantledet tyckte sig dock kunna igen en melodi som härstammar från Lettland.

Sedan fullmaktigeordförande Arne Lundberg framfort sitt hälsningsanförande inne i Knutssalen var det dags för ett par ukrainska artister att framföra ett knippe folkmelodier från Ukraina. Melodierna fick en ergiska applåder framst där för att sången uppskattades men sannolikt även som en signal till meningsmotståndarna att man hade valt så. Demonstranterna hade redan vid rådhusentren signalerat sina åsikter med banderoller och plakat.

Låt dessa Ukraina-dagarna bli ett litet bidrag till att öka förståelsen och samförståndet mellan våra två länder, menade Arne Lundberg i sitt tal.

Eugeni Rymko tog i sitt tal upp freden och hotet mot denna. Han bedyrade att Sovjetunionen fortsätter på sin inslagna väg för friheten och jämlikhetens ideal.

SJÖSVEANSKA DAGBLADET LÖRDAGEN DEN 6 OKT. 1984.

Tumult vid invigningen av Ukrainaveckorna

Demonstranter vecklade ut banderoll mot förryskningen

De ukrainska veckorna i Malmö fick en våldsamt inledning. Mitt i Eugeni Rymkos, andreman vid sovjetiska ambassaden i Stockholm, invigningstal i Rådhuset stormade några människor fram under ropet "Sovjet ut ur Afghanistan".

Demonstranterna från Afghanistankommittén i Malmö blev snabbt avhysade under några applåder och burop.

Det är Malmö kommun som tillsammans med "Förbundet för främjande av kulturella och ekonomiska förbindelser mellan Sverige och Sovjetunionen" som anordnat Ukrainadagarna i Malmö. Ett brett upplagt program skall genomföras fram till 22 oktober. Därefter blir det Gävle och Stockholm som får utställningen som nu finns i Rådhushallen.

Vi har haft kulturen i högsta seten tid under Barockfestivalen. Nu blir det ytterligare kultur. Under de ukrainska dagarna er bjuda allt från ballet till ukrainskt brodbak, sade fullmaktigeordförande Arne Lundberg när han hälsade välkommen.

Utänför Rådhuset hade både Ukrainaka förningen och Ryenska Afghanistankommittén demonstrerat och delat ut flygblad. Riksdagsledamoten Karin Ahrlind (fp) som är ledamot i riks-

Ryska funktionärer slet snabbt innan de två svenska säkerhetsmännen kommit fram, banderollen ur händerna på demonstranterna.

kommittén passade på att utropa en uppmaning till kulturarbetarna från Ukraina.

De bör ta med sig ett budskap hem. Sovjet måste lämna Ukraina.

Ukrainska förningen demonstrerade med nationalsflaggan i intets det republikens flag-

ga vajor framför Rådhuset, klaga-de Hryhory Horyn, ordförande i föreningen.

Men inne i Knutssalen begicks invigningen i närvaro av lokala och utönbysa potentieller samt allmänhet.

En utmärkt konsertansats från sjunde ukrainska sänger till piano-

ackompanjering. Hon efterträdde på podiet av en basbarvton som framförde ukrainska folk-sånger. Ulla Sandvill var på soligt humör och sålade entusiastiskt och pianisten med blommor och i om-puss på kunden.

Det var först när Eugeni Rymko gick upp i talarstolen för han-

de. Och när det hande gick fort. Några människors lössög de sig ur publiken och rörde fram med en banderoll med texten "Sovjet ut ur Afghanistan" på ryska. Detta ropades sedan ut från podiet.

Det tog bara ett par sekunder innan demonstranterna följdes bort. Av ryssar uppgavs det. Dock utropades "bondjastar på bred skänka" av en svensk till skyndare efter fridsstorarna.

Eugeni Rymko fortsatte sitt anförande tillsynes oberörd. Det larmade fortfarande från trappan i salen. Men publiken kunde höra ut ministerrådet berättade att utställningen bli av skulle inte mera om arbetet i ukrainska i publiken.

Det fram till minst ett par år är att göra slut på kappstriden en, framförde Rymko direkt till partichefen Konstantin Tseretkoko.

Utänför förklarades demonstranterna att de inte skulle bli för en polisinsatser på hälsan.

För demonstranterna var naturligtvis kuppen en segertid. Tråkigare är det för arrangörerna. Och kanske främst i Malmö. För trots att det landade två svenska säkerhetsmän på podiet var det ryssar som tog hand om demonstranterna. När de skulle skärmaslet motorn blev det var demonstranterna som trappan.

Sovjetiskt ambassadråd möttes av tumult i rådhuset

Demonstranter i protest mot kulturveckan

Kuppen: Två demonstranter tränger sig framför Sovjets ambassadråd med en banderoll på ryska och svenska. Ögonblicket efter uppstår vilt slagsmål.

Foto: INGEMAR EKERHOLM

MALMÖ: Tumult och kaos uppstod under den högtidliga invigningen av Ukraina-dagarna i Malmö rådhus Knutssal i går.

När Sovjets ambassadråd E Grymko skulle gå upp i talerstolen hindrades han av demonstranter som höll upp en banderoll med texten "Sovjet ut ur Afghanistan".

Samtidigt började talarerna ljuda. Snart var det vilt slagsmål mellan demonstranter och arrangörer.

Arrangörerna Malmö kommun, Förbundet Sverige-Sovjetunionen och Republiken Ukrainas vänskapsförbund hade hunnit en bra bit in på programmet när kuppen genomfördes.

Sovjets ambassadråd Eugenij Grymko hade precis avnjutit sex-tjugo minuters föreläsning om Sovjetiska och bara ett på ukrainska - samt hört kommunfullmäktiges ordförande Arne Lundberg hålla ett stilt tal om all ukrainsk kultur som ska bjudas i Malmö.

Stalls mot en mur

När Grymko själv skulle gå upp i talerstolen reste sig två demonstranter på första bankrätten. De slet upp en banderoll och började läsa upp en text som inte behövde läsas här.

Hr Grymko svarar stängde av mikt motet. Det fria ordet ska inte läsa ut. Där hemma i Sverige är det som ni vill. Ett ord som man ställs mot en mur. Hr Grymko ni är ett diktaturens kreatur. Sovjet ut ur Afghanistan.

Samt ett full talarerna längst bak i salen och stort tumult uppstod. Ambassadrådets livaktörer grep direkt och tillsammans med representanter från arrangörerna gav de sig på demonstrerande.

Under vilt slagsmål torpasades de missgyliga elementen ut från Knutssalen nerför de eleganta rida mattorna och ut på Stortorget.

Demonstranterna representerade dels Malmös Afghanistankommitté, dels svenska sovjetiska herrsammanslagningen "De förklarade för SKI" efteråt.

Vi protesterar mot att dessa arrangemang är slutet. Vi protesterar mot att sådana sängs på ryska. Daggorna utanför var ryska, och att Arne Lundberg tal ovesatte till ryska. Varför inte till ukrainska om det ska vara ukrainska dagar?

Propagandajippo

Det är för övrigt att Malmö kommun ställt sig bakom ett rent sovjetiskt propagandajippo. Med kommunistreliens valgenesla får arrangörerna fortsätta slå blå dunster i svenska folkets ögon och utsväja det svårt lidande och våldsamt förskrädda Ukraina som propagandaskyllt för rent sovjetiska intressen berättar en av demonstrerande.

I ett flygblad från den Östeuropeiska solidaritetskommittén är tonen till och med hårdare. Det delades ut innan invigningen i går samtidigt som man demonstrerade på Stortorget.

Varför? Det trågar sig ukrainare, häster, tjucker, ungare, polacker och afghaner i Malmö oss. Miljontals ukrainare har mördat av Lenin och Stalin och dag är det förbjudet att tala ukrainska språket i Kiev. Varför ordnas då sovjetiska propagandajippo på ukrainarnas bekostnad? Tack, Malmö kommunstyrelse för den sparken i Ukraina redan närt sargade anskite.

Eugenij Grymko lät sig inte störas av protestererna. Han knalade lugnt upp i talerstolen och höll ett anförande där han artigt tackade sina värdar samtidigt som han betonade Sovjetunionen som fredens stora tanbarare världen.

Kastades ut

Ingen av de demonstrerande skadades när de kastades ut. Men har troligen inga andra efterräkningar att vänta. De poliser själva att de blev mycket hövligt behandlade av polisen.

Över hela tillställningen i Knutssalen i går låg något av en 60-talistisk - spioromantisk stämning. Under magnifika kristallkronor satt allvarliga män i grått och hörde en ryvak språnjunga om den stora kärleken till pianackompanjering, eller till en kraftig bas som musade fram allvarsvängda stycken som

nickkristallkronorna att dalira

under hela tillställningen. Det var inte kameror. Både från utställningen och från pressfotografer och från publik. Det här var nämligen en

tillställning när pressens utsända fotograferades både en och två gånger. Av som det var ingen inte heller i skott av te

LENNART ANDERSSON

Här leds en av demonstranterna ut efter det våldsamma tumultet när Ukrainadagarna invigdes i går eftermiddags.

- Tänk på afghanerna

MALMÖ: - Glöm inte bort Sovjetunionens krig i Afghanistan. Det säger Karin Ahrland (fp) med anledning av invigningen

av den svensk-sovjetiska kulturveckan.

Sovjet kränker degen folk rätten genom invasionen av Afghanistan och genom att bomba civilbefolkningen där.

EUROPEAN PARLIAMENT

Working Documents

1984-1985

15 March 1984

DOCUMENT 1-28/84

WRITTEN DECLARATION

tabled by Mr Tom SPENCER and Mr Otto HABSBERG

for entry in the register

pursuant to Rule 49 of the Rules of Procedure

on human rights in the Ukraine

De Europæiske Fællesskaber
EUROPA-PARLAMENTET

Europäische Gemeinschaften
EUROPAISCHES PARLAMENT

Ευρωπαϊκές Κοινοότητες
ΕΥΡΩΠΑΙΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ

European Communities
EUROPEAN PARLIAMENT

Communautés Européennes
PARLEMENT EUROPEEN

Comunità Europee
PARLAMENTO EUROPEO

Europese Gemeenschappen
EUROPEES PARLEMENT

SKANDYNAVSKI VISTI
Foreninger Ukrainska Sallskapet
Box 32 10120 STOCKHOLM
Sweden

11th April 1984

I have the honour to enclose the text of the Resolution which has been tabled by Dr. von Habsburg and myself in the European Parliament. We are seeking to bring the history, culture and current plight of the Ukranian people to the attention of Europe.

May I ask your readers to write to their Members of the European Parliament, urging them to sign this resolution? Provided that a majority of my colleagues support it, it would automatically become the policy of the Parliament.

This is a political initiative which needs to be sustained in the years and even decades to come.

Tom Spencer

110

Tom Spencer

Member of the European Parliament for Derbyshire,
United Kingdom

As from : The Manor House
Doveridge, Derbyshire

-
- A. conscious that greater Europe includes 42.3 million Ukrainians living in the Soviet Union, of whom 36.5 million (86.2% of Ukrainians in USSR) live in the Ukraine,
 - B. aware that the Ukraine shares boundaries with other European states and with a land area of approximately 677,000 sq. km. is larger than most European states,
 - C. aware that the agricultural and mineral riches (coal, iron, manganese, sulphur) of the Ukraine have made their land an attractive acquisition for the enemies of the Ukrainian people,
 - D. in the knowledge that the Ukrainian people share with other European peoples a learning and civilisation founded on Christianity more than one thousand years ago, which they have bravely defended throughout their history,
 - E. noting that the Ukrainian Church through history and today is the main symbol of separate national identity, refusing incorporation into the Russian Orthodox Church, and that this identity is expressed in a distinctive Slavic language, literature, artistic expression, and has its own Rites,
 - F. deploring the suppression by the Moscow authorities of Ukrainian human and political rights which have varied in intensity over the centuries and which continue to the present day with the intention of creating a dormant province of the Ukraine,
 - G. drawing attention to the decision of the Moscow Imperial Academy of Sciences, 1906, that the Ukrainian language was not a dialect but a separate language from Russian,
 - H. aware that a European Community of the Slavic Peoples was proposed by the former serf, poet and Ukrainian leader, Taras Shevchenko, in 1846, "based on complete autonomy of the nations",
 - I. noting the resolution of March 1917 of the Ukrainian Parliament, Rada, under its President Mykhaylo Hrushevsky, for autonomy within a democratic and federated Soviet Union and the destruction of the Rada by the Bolshevik Revolution, November 1917,
 - J. noting the undertakings given under the Bolshevik leadership of Vladimir Ilyich Lenin for self determination for the nations of Tsarist Russia which were not fulfilled,
 - K. noting the proclamation of Ukrainian Independence of the 22nd January 1918 and subsequently the Act of Sovereignty 1919 clearly show that Ukraine was ready for a life of national independence, recognised by many European states,
 - L. drawing the attention of public opinion to the deliberate starvation to death in 1932-33 of an estimated seven million Ukrainian people by the Soviet Russian authorities,

- M. noting the subsequent purge of the intelligentsia and Ukrainian Communist Party cadres, their number having been reduced from 115 in 1934 to 3 party cadres in 1938,
- N. noting the resolution of the US Congress, No. 111 of the First Session of the Ninety eighth Congress, 14th April 1983, to commemorate the Ukrainian famine 1932-33, designating 21st May as "Ukraine Day of Remembrance",
- O. noting the persistent and continuing attempts by the Moscow authorities to disperse the Ukrainian people to other regions of the Soviet Union and their resistance to russification,
- P. noting the consistent discouragement of Ukrainian literature and art, and the persecution of such figures as the artist, Alla Horska, and the popular song-writer Volodymyr Ivasiuk, both of whom died in suspicious circumstances,
- Q. determined to lay the foundations for ever greater union, peace, economic and social progress among the peoples of Europe,
1. Calls on the Conference of Foreign Ministers meeting in Political Cooperation to monitor the implementation of the Final Act of the Helsinki Agreement on European Cooperation and Security in the Ukrainian Soviet Socialist Republic, as a sign of reconciliation and mutual respect among Slavic peoples and as a contribution to peace in Europe;
 2. Calls on the peoples of the European Community and the Ukraine to develop greater union among themselves through cultural, social and economic cooperation;
 3. Calls on the Commission to submit proposals for a trade and cooperation agreement between the European Community and the Government of the Ukrainian Soviet Socialist Republic;
 4. Calls on the Conference of Foreign Ministers meeting in Political Cooperation to take appropriate decisions for the representation of the European Community in Kiev;
 5. Designates 21st May as Ukraine Day;
 6. Calls on its President to transmit this written declaration to the Commission and Council of the European Communities, to the Conference of Foreign Ministers meeting in Political Cooperation and to the ambassador to the United Nations of the Ukrainian Soviet Socialist Republic.

40 РОКІВ ВІД СМЕРТІ МИТРОПОЛИТА АНДРЕЯ ШЕПТИЦЬКОГО

Слуга Божий Андрей Шептицький народився 29 липня 1865 року в Прибличах, Західня Україна. Родинний дім заціпив у його душі глибоку побожність. В 1888 році вступив до Чину св.Василія Великого, 1892 р. став священиком, 1899 р. іменований Станиславівським Єпископом, а 1900 р. Митрополитом Галицьким. Ціле своє життя трудився з повною посвятою над поглибленням релігійного духа своїх вірних, відновом східнього обряду та над розвитком українського народу в усіх ділянках культурного й суспільного життя.

Його апостольська ревність обіймала й українську еміграцію.

Відвідав своїх вірних братів і сестер в Бразилії, Аргентині і Північній Америці. Будучи добрим пастирем – не опускав своїх вірних в часах ворожих наступів на українську Землю й на українську душу. Був неустрашимий в обороні правди й справедливості. Був ув'язнений Москвою в роках 1914 – 1917. Помер у княжому городі Львові дня 1-го листопада 1944 року, 40 літ тому.

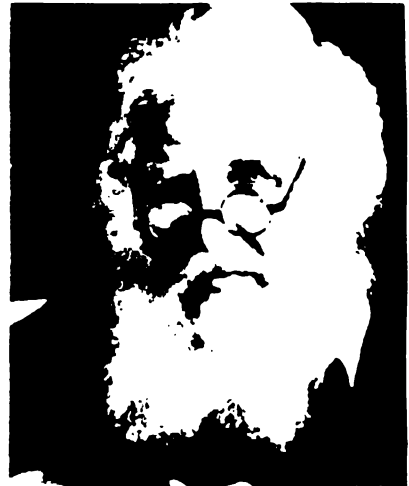
Автор цих рядків, будучи студентом богословських наук, мав нагоду особисто стріннути Слугу Божого – Пастиря Української Греко-Католицької Церкви Андрея Шептицького, з якого рук одержав благословення.

Особа Митрополита зробила на молодого богослова незабутне вражіння. Митрополит був для нього не тільки духовним батьком, але також національним провідником своїх братів і сестер.

Боже Провидіння дало українському народові цього великого Пастиря і Духовного Провідника в століття, коли святкуємо Ювілей Тисячоліття Хрещення України-Русі. Митрополит Андрей є завершенням того Тисячоліття Українського Християнства. Його щира любов до Бога й до українського народу, його незламна віра є для нас джерелом, з якого маємо черпати силу й охоту в щоденнім життю!

Великому Митрополитові, який очолював Церкву поневоленого, але нескореного українського народу, доводилося жити під чотирма окупантами Західньої України – австрійською з ворожими польськими впливами, під царсько-російською підчас першої світової війни, під польською окупацією приходилося Митрополитові боронити релігійні й національні права українського народу.

Чергова окупація, комуно-московська, провадила в жорсткий спосіб нищення релігійного й національного україн. життя.

Слуга Божий Андрей Шептицький.
ЧСВВ

Після комуно-московської, прийшла німецько-фашистівська, яка не менше жорстоко розправлялась з українським народом. Митрополит став обороняти також й жидівське населення України, яке німецькі фашисти поголовно винищували.

Митрополит Андрей Шептицький був великим українським патріотом - соборником, видатним науковцем з ділянки історії Східної Церкви і церковного мистецтва. Був також організатором й фундатором української науки, виховання, мистецтва, втримував українські школи, шкільні гуртожитки, видавав книжки, журнали, був ширим меценатом української преси, купив Український Національний Музей у Львові та призначував стипендії для наших студентів.

В часі відновлення Української Державности 30-го червня 1941-го року у Львові, Митрополит благословив цей історичний Акт і видав з цього приводу окремий "Пастирський лист", у якому визнав Головою Державного Правління Ярослава Стецька - теперішнього Провідника СУН. Митрополит закликав український народ до карного, солідарного й совісного сповнювання державних обов'язків.

Але, як нам є відомим, що окупанти України змінювалися, залежно від їх фронтових успіхів. Гітлерівські орди відступали з України, а тим у сліди наново насувалася московсько-большевицька орда й наводила свою владу на окупованій Україні. Будучи свідомий, Митрополит Андрей, тої загрози Українській Греко-Католицькій Церкві й цілому Народові, що принесла безбожницька, комуністична, російська влада з собою - серце нашого духовного Велетня не витримало. Він помер, як вже сказано, 1-го листопада 1944 року.

І тут виказалася лицемірна підступність безбожницького, російського окупанта: На наказ з Кремля, на похорон Митрополита Української Церкви прибули навіть єпископи режимної московсько-православної церкви. Большевицька влада проголосила, що похорон відбудеться за державний кошт, а новий "гауляйтер" Нікіта Хрушов склав вінок на могилі від Сталіна. Представник московської влади, промовляючи над гробом сказав: "...Галицький Митрополит Шептицький - це другий великий Українець після Шевченка...".

Ця, так звана, большевицька "чемність - співчуття" довго не тривала, бо вже кілька місяців після похорону Митрополита, тобто в травні 1945 р. та сама влада дала приказ арештувати весь український Єпископат на чолі з Галицьким Митрополитом Йосифом Сліпим та його духовенством.

Слідами свого Великого Попередника й вчителя Митрополита Андрея Шептицького, перейшов важкий шлях мученика в большевицьких тюрмах й конц-таборах на далекім Сибірі Митрополит Йосиф Сліпий. І після 18-ть літ побуту каторги, на заходи Папи Івана XXIII-того - наш мученик вийшов на волю, де після приїзду до "вічного міста" - Риму в 1963 р. продовжував працю Слуги Божого Митрополита Андрея Шептицького до самої смерти - 7-го вересня 1984 року.

Вічна пам'ять і Слава Духовним Провідникам Українського Народу!

Степан Чупак

INBJUDAN TILL ARSMÖTE OCH JULFEST

Styrelsen för Ukrainska Sällskapet och Styrelsen för Ukrainisk-Svenska Föreningen i Örebro inbjuder sina medlemmar till ordinarie årsmöte fr. 85 01 05 i Örebro i Klubblokalen Polhemsg. 18 (N. Lillåstrand 7).

Julprogrammet i sin helhet är följande:

1. Kl. 10⁰⁰ Gudstjänst i kapellet vid Olaus-Petri kyrkan, Storgat.
2. " 12⁰⁰ Samling, med kaffe.
3. " 12³⁰ Arsmöte för riksföreningen Ukrainska Sällskapet i klubblokalen.
4. " 15³⁰ Arsmöte för Ukrainisk-Svenska Föreningen i Örebro " " " .
5. " 18³⁰ Julfesten.

Till programmets pkt 2 och 3 är endast föreningarnas medlemmar välkomna.

Till de övriga programpunkterna är både vänner och bekanta välkomna.

Julmiddagen kommer att kosta c:a 50:-kr. Anmälan till julmiddagen är bindande och emotses senast to. 85 01 03 till: G. BUDIAK Stomv. 14 702 33 ÖREBRO

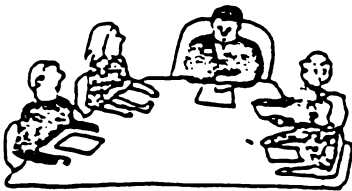
el. V. TJEPLAK Örnsköldsg. 179,703 50 ÖREBRO tel. 019/142312 019/225235

Vi bifogar ett postgiroinbetalningskort för medlemsavgift som f n är 100:-kr/år.

1.

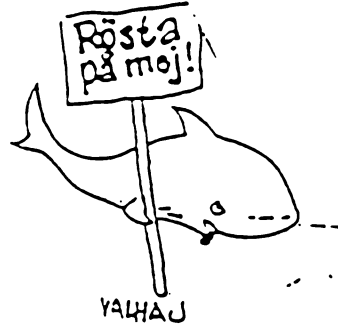

2.3.

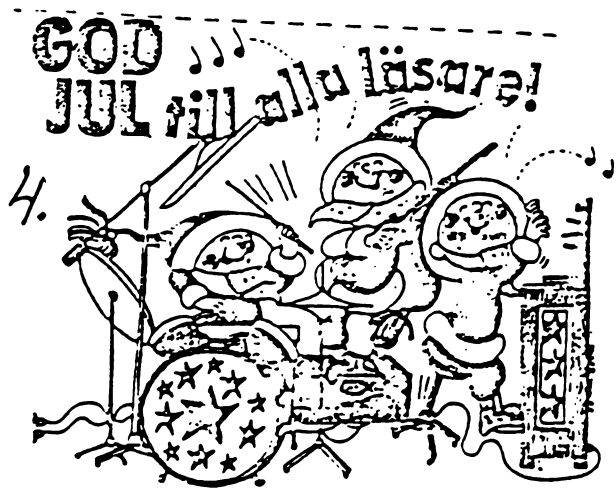

Gott Nytt År

Щасливого
Нового
Року!

3

4.

ЗАПРОШЕННЯ

УПРАВА УКРАЇНСЬКОЇ ГРОМАДИ В СКАНДИНАВІЇ І УПРАВА УКРАЇНСЬКО-ШВЕДСЬКОЇ ГРОМАДИ В ЕРЕБРО запрошує українське громадянство й прихильників в Швеції як рівнож земляків і прихильників що проживають в Скандінавії на спільний **УКРАЇНСЬКИЙ СВЯТ-ВЕЧІР**, який відбудеться в п'ятницю 5-го січня 1985 р. в Еребро в Українському Клубі, при вул. Пулгемсг. 18. З черги 33-ій спільний СВЯТ-ВЕЧІР відбудемо згідно нашим народним традиціям.

ПРОГРАМА СВЯТ

1. Служба Божа, каплиця біля Оляус-Петрі церкви, цвинтар, вул. Стургатан.
2. Год. 12⁰⁰ Перерва-кава перед Загальними Зборами. год. 10⁰⁰
3. " 12³⁰ Загальні Збори У Г в Скандінавії./див. окрема програма/.
4. " 15³⁰ Загальні Збори Українсько-Шведської Громади в Еребро.
5. " 17³⁰ Спільний Свят-Вечір.

ПРОГРАМА ЗАГАЛЬНИХ ЗБОРІВ УКРАЇНСЬКОЇ ГРОМАДИ В СКАНДИНАВІЇ

1. Відкриття Зборів, та вибір президії. Прийняття порядку нарад.
2. Звіти, голови, секретаря і скарбника.
3. Звіт ревізійної комісії, та внесок на уділення абсолюторії.
4. Вибір голови й управи, та ревізійної комісії на слідуочу каденцію.
5. Внески й пропозиції.
6. Різне.

Просимо членів підготувитись до 3 Зборів і взяти в них активну участь.

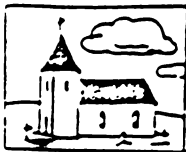
ЗАКЛИКАЄМО ЧЛЕНІВ ЯКІ ЗАЛЯГАЮТЬ З ВПЛАТОЮ ЧЛЕНСЬКИХ ВКЛАДОК ЩОБ НЕГАЙНО ВИРІВНЯЛИ СВІЙ ДОВГ СУПРОТИ ГРОМАДИ!!!

XX

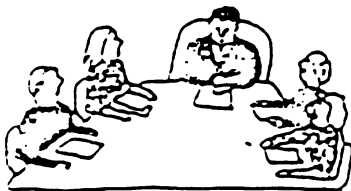
Ціна за вечір: прибл. 50:- кор./діти знижка/.Присутність зголосити ОБОВ'ЯЗКОВО до: G. BUDIAK, Stomv. 14 el. V. TJEPLAK, Örnköldsg. 179

702 33 Örebro tel 019/22 52 35 703 50 Örebro tel 019/ 14 23 12

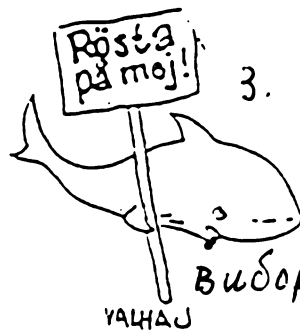
УСІХ ЩИРО ВІТАЄМО НА З ЗБОРАХ І НА СПІЛЬНОМУ СВЯТ-ВЕЧОРІ!!!

1.

3.

3.

Вибори

YACHAJ

GOD JUL till alla läsare!

5.

Щасливого
Нового
Року!

Gott Nytt År

Med djup sorg meddelar styrelsen för föreningen "Ukrainska sällskapet i Skandinavien" att den 18 september 1984 insomnade, före detta föreningens ordförande och hedersordförande Kyrylo Harbar, still. Han föddes den 11 april 1917.

Hans familj bodde då på grund av kriget i Charkiv-området. Så småningom återvände hans föräldrar efter kriget åter till Volynien och bosatte sig då med femåriga sonen i sin hemby Krymne i Kovel-distriktet.

Efter avslutad grundskola och högre kurser inom skogsvården, arbetade Kyrylo som arbetsledare vid skogsplanteringar.

Redan i sin ungdom deltog han aktivt i Ukrainskt samhälls- och kultur-liv.

1939 blev han inkallad till den polska armén, där han genomgick underbefälsutbildning. När kriget bröt ut sändes han till fronten mot tyskarna. Han blev tillfångatagen och lyckades rymma från fångenskapen och återvände tillbaka till Volynien 1941.

Han deltog aktivt i underjordisk verksamhet. Strax i början när man började organisera UPA (Ukrainska befrielsearmén) gick han in i dess led. Tillsammans med UPA genomgick han lång och ärorik väg och deltog i många strider och fick en underofficers grad.

I en av striderna mot de röda NKVD avdelningarna blev han 1944 sårad i handen. Vid striderna mot tyskarna blev han återigen tillfångatagen och denna gång sändes han till tvångsarbete i Tyskland. Tack vare insatser från Svenska Röda Korset i samarbete med UNRA, kom han i juli 1945 till Sverige. Efter ankomsten till sitt nya hemland fortsatte han sitt medvetna arbete och blev en av upphovsmännen, vid bildandet av vår förening.

I början var han föreningsbibliotekarie, sedermera sekreterare och fr.o.m. 1952 dess ordförande. Som föreningens ordförande, lade han ner ett oerhört arbete och inte minst offrade han mycket ekonomiskt för föreningens verksamhet.

Alla som kände honom beundrade honom för hans mödosamma arbete, hederlighet, uppriktighet och generositet.

För hans stora och mödosamma arbete tilldelades han av föreningens styrelse titeln Ukrainska Sällskapet i Skandinavien hedersordförande.

I djup sorg lämnar Kyrylo efter sig sin hustru Ester och alla oss, hans landsmän och vänner.

Farväl kära vän- dröm om frihet för ditt land, må den svenska jorden ta emot dig.

Begravningen ägde rum den 2 oktober i S:t Botvids kapell i Huddinge, i närvaro av många vänner och släkt.

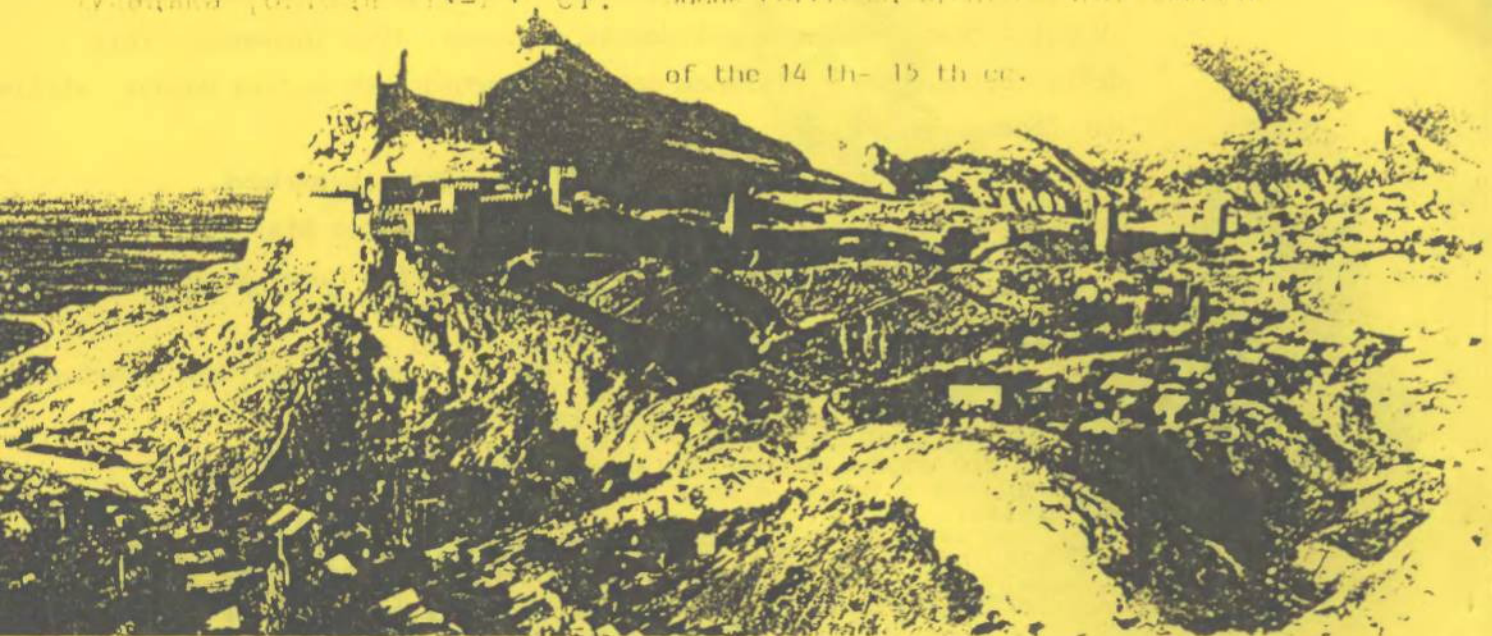
För föreningens styrelse

B. Zoluba
.....

Bohdan Zoluba

Укріплення фортеці в М. V ст. (Slovak fortress, architectural monument)

of the 14 th- 15 th cc.

Увилі Чорного моря

Breeze on the Black Sea

Київ. Музей народної архітектури і побуту.

Kiev. The grounds of the Museum of Folk Architecture and Customs.

